

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/15-lat-polski-w-nato/polska-w-sojuszu-polnoc/5294,Droga-Polski-do-NATO-kalendarium.html>

27.04.2024, 06:49

Droga Polski do NATO - kalendarium

31 III 1991 r.

Rozwiązane zostały struktury wojskowe Układu Warszawskiego. W lipcu 1991r. oficjalnie rozwiązano te organizacje.

11-12 III 1992 r.

Podczas wizyty w Polsce, Sekretarz Generalny NATO Manfred Wörner oświadczył, że "drzwi do NATO są otwarte".

10 IV 1992 r.

Pierwsze posiedzenie Komitetu Wojskowego NATO, w którym uczestniczyli również ministrowie obrony i szefowie sztabów państw Europy Środkowej i Wschodniej.

1 IX 1993 r.

Prezydent Lech Wałęsa w liście wystosowanym do Sekretarza Generalnego NATO stwierdził, że członkostwo w NATO jest jednym z priorytetów polskiej polityki zagranicznej.

10 I 1994 r.

Na szczycie w Brukseli NATO przedstawiło państwom Europy Środkowej i Wschodniej, w tym krajom powstałym po rozpadzie ZSRR, propozycje współpracy z Sojuszem w ramach programu Partnerstwo dla Pokoju - PdP (Partnership for Peace - PfP). PdP stwarzało możliwość wspólnych ćwiczeń wojskowych, udziału w operacjach pokojowych i humanitarnych oraz konsultacje partnerów z NATO w razie zagrożenia ich bezpieczeństwa.

12 I 1994 r.

Prezydenci państw Grupy Wyszehradzkiej (Czechy, Słowacja, Węgry i Polska), na spotkaniu z prezydentem Billem Clintonem w Pradze, zaakceptowali program Partnerstwa dla Pokoju.

2 II 1994 r.

Podczas wizyty w Kwaterze Głównej NATO w Brukseli Premier Waldemar Pawlak podpisał Dokument Ramowy Partnerstwa dla Pokoju.

5 VII 1994 r.

Polska i NATO przyjęły Indywidualny Program Partnerstwa (IPP). Polska była pierwszym z państw programu PdP, które uzgodniło z Sojuszem ten program.

12-16 IX 1994 r.

W Biedrusku pod Poznaniem, w ramach Partnerstwa dla Pokoju, odbyły się (pod kryptonimem "Cooperative Bridge") pierwsze wspólne ćwiczenia wojskowe, w których uczestniczyły jednostki z 13 państw członkowskich Sojuszu i z krajów partnerskich.

16 II 1995 r.

Izba Reprezentantów Kongresu USA przyjęła uchwałę o Odrodzeniu Bezpieczeństwa Narodowego (National Security Revitalization Act) przewidująca rozszerzenie NATO o Czechy, Polskę, Słowację i Węgry.

8 II 1996 r.

Ministrowie obrony i spraw zagranicznych RP we wspólnym liście do Sekretarza Generalnego NATO oficjalnie przyjęli wystosowane przez Sojusz 29 stycznia 1996 r. zaproszenie do rozpoczęcia z NATO dialogu indywidualnego.

4 IV 1996 r.

Polska przekazała NATO Indywidualny Dokument Dyskusyjny prezentujący argumenty Polski na rzecz poszerzenia Sojuszu, wizje europejskiej architektury bezpieczeństwa i przyszłej roli NATO.

7 V 1996 r.

W Brukseli odbyło się pierwsze spotkanie w ramach indywidualnego dialogu Polska - NATO. Poza spotkaniami indywidualnymi (1 VII, 30 VII, i 10 X) w 1996 roku odbyły się jeszcze dwie sesje wspólne dialogu NATO - kraje PdP. Ostatnie spotkanie dialogu indywidualnego odbyło się 25 IV 1997 r.

22 X 1996 r.

Prezydent Bill Clinton w przemówieniu wygłoszonym w Detroit po raz pierwszy podał konkretną datę powiększenia NATO: oświadczył, że pierwsi nowi członkowie spośród krajów Europy Środkowej i Wschodniej powinni być przyjęci do Sojuszu Atlantyckiego najpóźniej w 1999 roku (50-lecie Sojuszu).

8 VII 1997 r.

Na szczycie szefów państw i rządów NATO w Madrycie podjęto decyzję o zaproszeniu Polski, Czech i Węgier do rozmów w sprawie członkostwa w Sojuszu. Decyzja ta zawarta została w "Deklaracji o Euroatlantyckim Bezpieczeństwie i Współpracy". Deklaracja stanowiła ponadto, że celem Sojuszu jest podpisanie Protokołu Akcesyjnego w czasie najbliższej sesji Rady Północnoatlantyckiej (16 grudnia 1997r.) i zakończenie procesu ratyfikacyjnego w terminie umożliwiającym uzyskanie przez zaproszone państwa "efektywnego" członkostwa do kwietnia 1999 r.

16 IX 1997 r.

Rozpoczęły się rozmowy akcesyjne pomiędzy NATO a Polską. Po stronie NATO rozmowy prowadził zespół składający się z przedstawicieli Sekretariatu NATO i Dowództwa Sił NATO w Europie (SHAPE), na czele z Zastępcą Sekretarza Generalnego NATO do spraw politycznych Klausem - P. Klaiberem. Stronę polską reprezentował zespół pod przewodnictwem Podsekretarza Stanu w MSZ, Andrzeja Towpika. Pierwsza runda rozmów akcesyjnych RP-NATO poświęcona była głównym zobowiązaniom politycznym zawartym w Traktacie Północnoatlantyckim.

29 IX 1997 r.

Odbyła się druga sesja rozmów akcesyjnych RP z NATO. Poświęcona była głównie aspektom obronnym członkostwa RP w NATO. W szczególności omówiono stosunek Polski do koncepcji strategicznej NATO oraz do zintegrowanej struktury wojskowej i sojuszniczego systemu planowania obronnego.

9 X 1997 r.

Odbyła się trzecia sesja rozmów akcesyjnych RP z NATO. Poświęcona została w całości sprawom finansowym, a w szczególności zamierzeniom Polski dot. utrzymania, na odpowiednim poziomie, zdolności obronnej oraz planowanego udziału Polski we wspólnie finansowanych przedsięwzięciach.

23 X 1997 r.

W KG NATO w Brukseli odbyło się czwarte - ostatnie spotkanie w ramach rozmów akcesyjnych RP - NATO. Poświęcone było podsumowaniu i wnioskom ze spotkania ekspertów ws. ochrony i dostępu do informacji niejawnych, zakończeniu dyskusji nad finansowymi aspektami członkostwa Polski w NATO oraz omówieniu elementów listu Ministra Spraw Zagranicznych, który winien zamykać - po stronie polskiej - rozmowy akcesyjne.

10 XI 1997 r.

Minister SZ Polski wystosował do Sekretarza Generalnego NATO list, w którym strona Polska oficjalnie zaakceptowała wysokość swych składek (2,48%) do cywilnego i wojskowego budżetu Sojuszu oraz Programu Inwestycyjnego NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa (NSIP).

14 XI 1997 r.

Minister SZ RP Bronisław Geremek przekazał Sekretarzowi Generalnemu NATO list wyrażający wole RP przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego. Dokument potwierdzał wole RP otrzymania zaproszenia do Sojuszu oraz gotowość przyjęcia obowiązków związanych z członkostwem.

25 XI 1997 r.

W Brukseli oficjalna wizytę złożył Premier RP, Jerzy Buzek. Premier spotkał się między innymi z Sekretarzem Generalnym Sojuszu, Javierem Solana i Sekretarzem Generalnym UZE, Jose Cutileiro.

16 XII 1997 r.

W Brukseli ministrowie spraw zagranicznych państw NATO podpisali Protokoły Akcesyjne dla Polski, Czech i Węgier. Protokoły te, w roku 1998, stanowiły przedmiot ratyfikacji w szesnastu krajach Sojuszu. Za moment zakończenia procedury ratyfikacji przez dane państwo uznaje się przekazanie instrumentów ratyfikacyjnych rządowi Stanów Zjednoczonych - depozytariuszowi Traktatu Waszyngtońskiego.

28 XII 1997 r.

Przedstawiciele Polski, Czech i Węgier po raz pierwszy uczestniczyli (na prawach obserwatorów) w cotygodniowym spotkaniu Rady Północnoatlantyckiej na szczelbu ambasadorów.

2 II 1998 r.

Kanada, jako pierwszy kraj Sojuszu ratyfikowała Protokoły Akcesyjne i 4 lutego przekazała dokumenty ratyfikacji Departamentowi Stanu USA.

3 II 1998 r.

Parlament Danii ratyfikował Protokoły Akcesyjne, które 17 lutego zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

9-10 II 1998 r.

Minister SZ Bronisław Geremek wraz z ministrami spraw zagranicznych Czech i Węgier odwiedził Waszyngton, gdzie szefowie dyplomacji "Trójki Madryckiej" wdziali udział w przekazaniu Protokołów Akcesyjnych do Senatu USA.

3 III 1998 r.

Parlament Norwegii zaakceptował Protokoły Akcesji Polski, Czech i Węgier do Sojuszu (17 marca Norwegia przekazała instrumenty ratyfikacyjne rządowi Stanów Zjednoczonych).

11 III 1998 r.

W trakcie spotkania premierów Polski, Czech i Węgier w Londynie podjęto decyzje o wspólnym przekazaniu dokumentów akcesyjnych rządowi Stanów Zjednoczonych.

26 III 1998 r.

Bundestag, a 27 marca Bundesrat zaakceptowały dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych, które 24 kwietnia zostały złożone w Departamencie Stanu USA.

30 IV 1998 r.

Senat USA zaakceptował dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych, które 20 sierpnia zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

13 V 1998 r.

Senat, a 16 czerwca Izba Deputowanych Parlamentu Włoch przyjęła dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych, które 23 września zostały złożone w Departamencie Stanu USA.

14 V 1998 r.

Ratyfikacje Protokołów Akcesyjnych zakończył Parlament Grecji. 21 czerwca dokumenty ratyfikacji zostały złożone w Departamencie Stanu USA.

20 V 1998 r.

Protokoły Akcesyjne przyjął Senat Republiki Francuskiej, 10 czerwca Zgromadzenie Narodowe Francji, a 15 lipca dokumenty ratyfikacji zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

21 V 1998 r.

Kortezy, a 23 czerwca Senat Hiszpanii zaakceptował Protokoły Akcesyjne, które 29 lipca zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

27 V 1998 r.

Akcesje Polski, Czech i Węgier do NATO zaakceptował Parlament Luksemburga. 24 Lipca dokumenty ratyfikacji zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

4 VI 1998 r.

Parlament Islandii przyjął Protokoły Akcesyjne i 25 sierpnia przekazał dokumenty ratyfikacji Departamentowi Stanu USA.

9 VII 1998 r.

Senat, a 16 lipca Izba Reprezentantów Belgii przyjęły dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych, które 14 września zostały przekazane Departamentowi Stanu USA.

17 VII 1998 r.

Izba Gmin, a 31 czerwca Izba Lordów Wielkiej Brytanii przyjęły dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych. 17 sierpnia dokumenty te przekazano Departamentowi Stanu USA.

16 IX 1998 r.

Parlament Portugalii zaakceptował dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych. 3 grudnia przekazano je Departamentowi Stanu USA.

6 X 1998 r.

Senat, a 1 grudnia Izba Niższa Parlamentu Holandii przyjęły dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych, które 4 grudnia zostały przekazane Departamentowi Stanu USA. Holandia była ostatnim państwem Sojuszu, które ratyfikowało Protokoły Akcesyjne.

21 X 1998 r.

Parlament Turcji przyjął i 3 grudnia przekazali Departamentowi Stanu USA dokumenty ratyfikacji Protokołów Akcesyjnych.

17-18 XII 1998 r.

W Brukseli, z udziałem ministrów obrony z Polski, Czech i Węgier, odbyło się spotkanie ministrów obrony NATO. Zatwierdzono na nim zmiany w strukturze dowodzenia Sojuszu.

29 I 1999 r.

Sekretarz Generalny NATO J. Solana wystosował do Polski, Czech i Węgier formalne zaproszenia do przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego.

17 II 1999 r.

Sejm, a następnie tego samego dnia Senat przyjęły ustawę o ratyfikacji Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 roku. W dniu 18 lutego 1999 r. ustawa została podpisana przez Prezydenta; weszła w życie z dniem publikacji w dniu 19 lutego. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr13, poz.111). Akt przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego został przesłany przez MSZ do Kancelarii Prezydenta w dniu 19 lutego 1999.

26 II 1999 r.

Prezydent podpisał, po uprzedniej kontrasygnacie Premiera, akt przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Traktatu Północnoatlantyckiego.

12 III 1999 r.

W Independence (stan Missouri - USA) Minister Spraw Zagranicznych RP, prof. B. Geremek przekazał na ręce Sekretarz Stanu USA, p. M. Albright akt przystąpienia Polski do Traktatu Północnoatlantyckiego. Z tą chwilą Rzeczpospolita Polska stała się formalnie stroną Traktatu - członkiem Sojuszu Północnoatlantyckiego.

16 III 1999 r.

Podniesienie flag narodowych nowych trzech państw członkowskich przed Główną Kwaterą NATO w Brukseli.

Źródło: MSZ

